तस्मिन्ननुवाक एको मन्त्रः। हे प्रतिगृह्यमाणद्रव्य सवितुर्देवस्य प्रसवे प्रेरणे सति अश्विसम्बन्धिभ्यां बाहुदण्डाभ्यां पूष्णसम्बन्धिभ्यां हस्ताभ्यां त्वां प्रतिगृह्णामि। हे दक्षिणे देवि वरुणो राजा हिरण्यरूपां त्वां अग्नये प्रापयतु। तेनाग्निप्रापणेन प्रतिग्रहदोषाभावात् अहममृतत्वमस्यां नरकाभावरूपं प्राप्नुयाम्। इयं स्वदक्षिणा दात्रे वयः पक्षी भूत्वा दातारं स्वर्गं नयत्वित्यर्थः। प्रतिग्रहीत्रे मह्यं मयः सुखकरमस्तु। कः प्रजापतिः इदं द्रव्यं कस्मै प्रजापतये दत्तवान्। अन्तर्य्यामिरूपेण दातृप्रतिगृहीत्रोः प्रेरकत्वात् तथा कामः दाता कामः प्रतिग्रहीता। ततो हे दक्षिणे समुद्रसमानं कामं प्रविश कामेन निमित्तेन त्वां प्रतिगृह्णामि। हे मद्धृदयवर्त्तिकामदेव तद्द्रव्यं तुभ्यं भवतु। हे काम ते त्वमेवैषा दक्षिणा प्रवृत्ता। अङ्गिरोगोत्रे समुत्पन्न उत्तानाख्यो महर्षिस्त्वां प्रतिगृह्णातु॥

अथ वस्त्रादिद्रव्यविषयाः षोडशमन्त्रास्तस्मिन्ननुवाक एवमाम्नाताः। "सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायाश्वम्। प्रजापतये पुरुषम्। मनवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋत्या अश्वतरगर्दभौ। हिमवते हस्तिनम्। गन्धर्वाप्सरोभ्यः सगलङ्करणे। विश्वेभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओदनम्। समुद्रायापः। उत्तानायाङ्गिरसाय यानः। वैश्वानराय रथम्" इति। एतेषु सर्व्वेषु मन्त्रेषु देवि दक्षिणे इत्यन्तः पूर्व्वानुषङ्गः। तेनामृतत्वमित्यादिरुत्तरानुषङ्गः। तत्र च प्रतिग्रहमन्त्रस्योत्तरानुषङ्गात्पूर्व्वं काचिदृगेवमाम्नाता।